

Μπροστά στο ταμείο

Δόξα τω Θεώ πού

συμβαίνουν κάποια γεγονότα, τα οποία σε κάνουν να δακρύζεις, από ευτυχία και χαρά, γιατί διαπιστώνεις πώς έχει μείνει ακόμη ανθρωπιά, ακόμη τιμιότητα και ήθος.

Μπροστά στο ταμείο της Τράπεζας, σε μια ουρά ατέλειωτη, στέκεται ένας αξιοπρεπής και σεβάσμιος ηλικιωμένος. Φαίνεται λίγο βιαστικός και ανήσυχος. Παρακαλεί να του δώσουν σειρά. Κάποιοι σέβονται την ηλικία του και του την παραχωρούν. Πλησιάζει τον ταμιά.

- Παιδί μου, δεν μπόρεσα όλη τη νύχτα να κοιμηθώ, με την σκέψη πώς θα ήσουν ταραγμένος, απαρηγόρητος, τρομαγμένος, εκτεθειμένος. Το λάθος σου το επεσήμανα αργά και δεν προλάβαινα να επιστρέψω την ίδια μέρα. Χτύπησες ένα μηδενικό παραπάνω και αντί για 10.000 ευρώ που κατέθεσα, εσύ χτύπησες 100.000 ευρώ. Διόρθωσε το, για να μην έχεις προβλήματα. Πάμε μαζί στο Διευθυντή σου να επιβεβαιώσω την αλήθεια. Δεν θέλω να χάσεις τη δουλειά σου, ούτε νά σε επιπλήξουν. Τα λάθη είναι ανθρώπινα. [\(περισσότερα...\)](#)